

Pasta...och ett nytt perspektiv Pasta...and a fresh perspective

Christian Science Sentinel, Volym 111, Nummer 17

Meg Welch Dendler

"Mamma! Vad gör du!" Min lilla dotters förfärade rop ekade i köket. Jag stannade upp och stirrade oförstående på henne.

"Jag lagar middag," svarade jag.

Men hon fortsatte upprört: "Men du hällde alla makaronerna rakt ner i avloppet!"

Nu när jag förstod vad det var fråga om kunde jag bara skratta åt hennes oro. När jag hade lyft upp henne så att hon kunde se vasken började hon också fnittra. Vad hon varit för kort för att se var att det stod ett såll i vasken som fångade upp alla hennes älskade makaroner medan vattnet den kokat i rann igenom. Hon hade tydligen inte observerat detta förut, och det jag gjort hade för henne sett ut som ett ångande katastrofalt slut för den favoritmiddag hon såg fram emot.

Perspektiv kan göra en väldig skillnad. Men vad jag verkligen gillar med sådana här lärdomar, där ett nytt och riktigare perspektiv framträder, är att man aldrig behöver gå bakåt i sin förståelse. Det tog några år innan min dotter hade växt sig lång nog för att se ner i vasken, men hon trodde aldrig mer att jag hällde bort pasta. Fast hon inte kunde se det, hade hon lärt sig hur det fungerade och förväntade sig ett gott slutresultat.

Under mina år som lärare i förskolan och lågstadiet såg jag samma mönster av framåtskridande för de lagar och regler som ligger till grund för teoretisk lärdom. Jag älskade de där ögonblicken när det gick upp ett ljus och en liten människa förstod att tecknen på baksidan formade ord och att han/hon kunde läsa dem. Vilket förändrat perspektiv en sådan insikt för med sig! Plötsligt är världen fylld med ord där det dagen förut bara funnits konstiga tecken.

I mitt eget liv har jag funnit att det är likadant med vad vi lär oss om universums andliga natur. Denna lärdom har en minst lika dramatisk inverkan på min uppfattning eller mitt perspektiv. Precis som när man lär sig att läsa, ser allt helt annorlunda ut mot vad det gjorde dagen innan, när man vinner en sannare uppfattning om vår härliga enhet med Gud, som är källan till allt gott. Och när vi verkligen förstår en ny uppfattning kan den välsignelse och den andliga tillväxt som detta medför aldrig tas ifrån oss.

För ett tag sedan kämpade jag många timmar för att förstå det andliga begreppet att mitt liv inte bara var fullständigt utan också friskt och nytt varje ögonblick. Kära vänner, vilkas åsikter jag värderade, försäkrade mig att jag var på rätt väg i mina böner, så jag kände mig förtröstansfull, nästan beslutsam, i mina ansträngningar. Jag måste få en ny syn på mig själv och det var nödvändigt att verkligen förstå den.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

© 2009 The Christian Science Publishing Society (CSPS). Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@csps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

Jag dök ner i allt *Vetenskap och hälsa*, Kristen Vetenskaps textbok, har att säga om skapelsen. Och det är mycket! Det finns ett helt kapitel som ägnas åt att klargöra den andliga betydelsen av de första kapitlen i Första Moseboken och många andra avsnitt som förklarar förhållandet mellan Gud och hela skapelsen, inklusive man och kvinna skapade i Guds avbild.

En viktig sak jag lade märke till var att medan Mary Baker Eddy talar om skapelsen i sin fullständiga och andliga bemärkelse använder hon för det mesta presens, som t.ex. i meningen: "Det oändliga Förnuftet skapar och styr allt..." (s. 507). Och senare i samma paragraf: "Skapelsen uppenbarar sig ständigt och måste ständigt fortfara att uppenbara sig, därför att dess källa till sin natur är outtömlig." Men jag slet med frågan hur skapelsen kunde vara både fullständig och fortgående på en gång.

Vad som till slut fick allt att stämma för mig var att jag fångade en glimt av vad som ofta kallas det "eviga nuet". Jag insåg att det vi ser här i den mänskliga erfarenheten rör sig om en förgänglig uppfattning av ett liv som börjar, utvecklas och sedan tar slut, med kanske någon slags upplevelse av ett liv efter detta. Men jag insåg att så är det inte egentligen. Jag lärde mig att livet som existerar i evighet inte har någon början eller något slut. Det där underbara "i begynnelsen" i Första Moseboken är bättre översatt som "i princip och ordning" – utan någon storartad startpunkt. Det fanns inget "big bang" för Guds skapelse – i annat fall borde det också logiskt sett bli en dramatisk slutkläm.

"Det oändliga har ej någon begynnelse," säger *Vetenskap och hälsa*. "Ordet begynnelse används här för att beteckna det enda – det vill säga, Guds och människans eviga sannhet och enhet, innefattande universum" (s. 502). Och eftersom vi andligen existerar i "det enda" är universums närvarande verklighet, en fullständig skapelse som också är frisk och ny, helt logisk. Sann andlig tillvaro äger rum bara i detta eviga nu där det inte finns något förgånget, nuvarande eller någon framtid – bara Guds fullkomliga skapelse som är fortgående och för alltid härlig.

När jag verkligen fattade, var det som om jag lyfts upp, ungefär som jag hade lyft upp min dotter när hon behövde se hur pastan gjordes i ordning. Allt föll på plats. Det fanns ingen återgång från detta.

Att begripa denna uppfattning har varit grundläggande för mig och en utgångspunkt för att få en ännu mer inspirerad tanke. Det kastade nytt ljus över varför vi i bön kan ifrågasätta verkligheten i mentala och fysiska missförhållanden – därför att de inte har någon plats i detta eviga, harmoniska och fullkomliga nu som Gud ständigt skapar och styr. Det ger styrka åt kravet att vi skall se och känna vår andliga fullkomlighet just i detta ögonblick.

De där första stegen när vi lär oss att läsa, eller till och med att koka pasta, är stora upptäckter, men det tar inte slut där. När man fortsätter att utforska, lära sig mer och växa är varje dag vidöppen för nya förändringar i vår uppfattning. En gränslös, obunden, andlig syn kommer i fokus. Och det verkligt spännande är att varje gång jag öppnar *Vetenskap och hälsa* (eller någon av Kristen Vetenskaps tidskrifter) vet jag att någon ny förändring av mitt perspektiv ligger och väntar på mig.

Meg Dendler är praktiserande i Kristen Vetenskap och gillar fortfarande att äta pasta tillsammans med sin familj i en av de nordvästra förortererna till Houston, Texas, USA.